

ముస్తాది

తనతండ్రి అన్నమాచార్యులవారి అడుగుబడల సనుసరించిన పెద
తిరుమలాచార్యులవారు కూడ వెంకటేశ్వర మకుటంతో అనేక కీర్తనలు రచించారు.
ప్రతిదేవునీ అయిన శ్రీవెంకటేశ్వరునిగానే భావించారు. ఈ కీర్తనలో గోవికలలో
తానూ ఒకతెఱ్ఱె కృష్ణునితో మొరబెట్టుకొంటున్నారు. నీ భావమేమిటో మాకు
తెలిసిపోయిందిలే గోపాలకృష్ణ! నీ పస నాకు తెలియదా? నీకు కూడా బమ్మెరపాటు
వుంటుందా? (నీవు దేవదేవుడవు కదా!)

కం॥ గోవింద నందసుత! నీ

భావము గోపాలకృష్ణ! మాకటు చిక్కెన్
శ్రీవెంకటేశు గొలుచుచు
ఈ విధి పెదతిరుమలయ్య ఇంపుగ పాదెన్

రాగం : మిశ్రమోహన

గోవింద నందనందన గోపాలకృష్ణ నీ-

భావము మాకు చిక్కె గోపాలకృష్ణ

॥గోవింద॥

కొంగువట్టే వదేమోయి గోపాలకృష్ణ మా-
పంగెన కోపుదువా గోపాలకృష్ణ
గొంగతనాల నవ్వేపు గోపాలకృష్ణ
బంగారు కాశతోది గోపాలకృష్ణ

॥గోవింద॥

కొమ్ముల చీరె లంటిన గోపాలకృష్ణ
పమ్మి నిన్ను తిట్టము గోపాలకృష్ణ
కుమ్మరించే వేల సిగ్గు గోపాలకృష్ణ
బమ్మెర పోకిందుల గోపాలకృష్ణ

॥గోవింద॥

కొసరకు మంత నీవు గోపాలకృష్ణ నీ-

పన నే నెఱుగనా గోపాలకృష్ణ

పొసగ శ్రీవేంకటాద్రి పొందితి నిన్ను

పసి మెక్కె మొగము గోపాలకృష్ణ

॥గోవింద॥

భావమృతం :

నందగోవుని కుమారుడవైన గోవిందా! నీవు గోవులను పాలించే గోపాలకృష్ణుడవు. నీ అలోచనలేమిటో మాకు దొఱికిపోయినవి. (నీ జిత్తులు మేము గ్రహించితిమి. మేము వెంగొల్ల కన్నెలం కావచ్చును. కాని నీకిటుకులన్నీ మేమెరుగుదుములేవయ్యా!)

ఓ గోపాలకృష్ణా! మా కొంగు పట్టేవు ఇదేమోయి? నీ పంగెన (జిత్తులు) మేము సహించలేమయ్యా! (పంగెన అంటే ఏనుగును బంధించే పెద్దగౌయ్య. పైన గడ్డి కప్పివుంచిన వ్యాహం) గొంగతనాల నవ్వేవు (కపట శత్రువువలె నవ్వుతున్నావు). ఇది నీకు తగునా కృష్ణా! బంగారు రంగు కాశ (చిన్న పంచే) కట్టినావు గోపాలకృష్ణా! (నీవు పీతాంబరుడవని అందుకే అన్నారు).

ప్రీతి చీరెలెత్తుకొని పోయిన ఓ గోపాలకృష్ణా! మేము నిన్ను పమ్మితిట్టము లేవయ్యా! (అతిగా నిందించము). మేము నీతో ఇంత మంచితనం చూపిస్తే... నీవేమో మా సిగ్గులన్నీ కుమ్మరించేస్తున్నావు (బట్టబయలు చేస్తున్నావు). మమ్మల్ని బమ్మెరపోకునకు (భ్రమపాటునకు) ఇందుల (ఇక్కడ) గురిచేస్తున్నావు. గోపాలకృష్ణా! ఇది న్యాయమా?

ఓ గోపాలకృష్ణా! నీవు అంత కొసరకుము స్వామీ! (ఇంకాస్త... ఇంకాస్త... అని మా వలవులు దోచుకోవద్దు). నీ సామర్థ్యం మేమెరుగనిదా!! కృష్ణా! అటువంటి నిన్న శ్రీవేంకటాద్రిమీద శ్రీవేంకటేశ్వరుని రూపంలో పొందినాము. అందుచేత మా మొగములు కాంతులతో వెలిగిపోతున్నాయి ప్రభు!